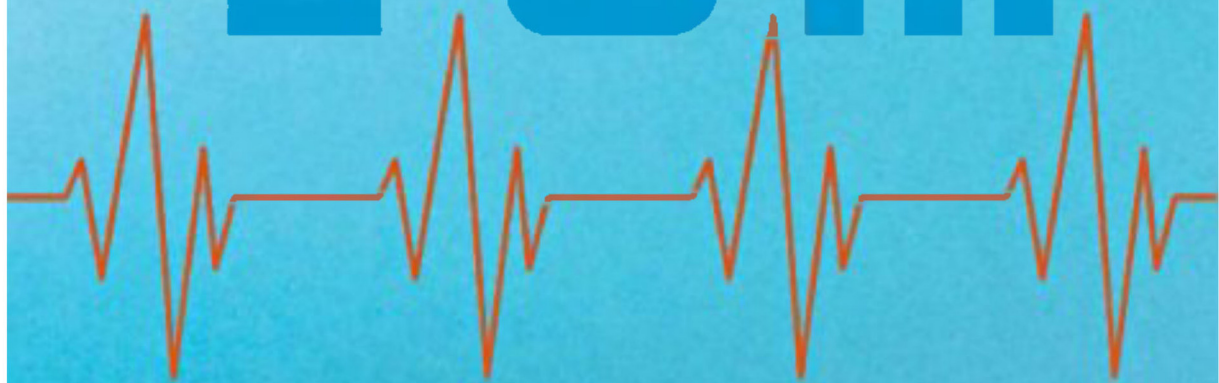

תרומת הכליה שהעניקה חיים חדשים

A man with a beard and glasses, wearing a white tallit and a black kippah with a small camera attached to the top, is seated and reading a dark blue prayer book. He is wearing a blue patterned shirt under the tallit. The background is a solid light blue. In the top left corner, there are three orange-outlined geometric shapes: a triangle, a square, and another triangle. In the bottom right corner, there is a small black electronic device with some wires.

שלוש פעמים בשבוע נקשרים
חולי הדיאליזה למכתות
שמחליפות את פעולת הכליות
שכשלו • הרב ינק לע, שליח
חב"ד במרכז הרפואי ובקה זיו
בצפת, נחשף למציאות הקשה
הזו מדי יום והחליט לעשות
יותר מעבר לתמיכה רוחנית •
לפני חודשיים וחצי תרם הרב
לנג כליה ליהודי בן ארבעים
שכמעט שנה היה מרותק
לטיפול דיאליזה • "לא
כל אחד יכול לתרום
כליה, אבל כל אחד
יכול לתרום משהו",
מסביר הרב לנג
• סיפור מרגש
של מחנת חיים
שנולדה דוקא
מתוך מסע אישי
של התמודדות
ושליחות

שמואל לוי

תופעות לחצי קשות כמו עייפות קיצונית, בחילות, כאבי ראש וסחרחורת.

מעבר לסבל הפיזי, ישנן הגבלות תזונתיות המזרות: הגבלת נוזלים, הימנעות ממאכלים עשירים באשלגן חרוך, הקפדה על כמות חלבון מדויקת - כל אלה הופכים את החיים למסכת של חישובים ודילמות. כל יציאה מהבית, כל אירוע משפחתי, כל חופשה - הכל חייב להיות מתוכנן סביב מועדי הטיפול.

"אין לך חיים", מסבד הרב לנו את מה שדאג כמו ענינו במחלקת הדיאליזה בצפת, "אנשים שפעם היו פעילים, עצמאיים, מפרנסים

עולם הרפואה הקודר של מחלקת הדיאליזה, בין המכשירים המסתוריים את הפקוד ומחליפים את מתנהלים חיים שלמים בכל מחלה. שלוש פעמים

שבוע, במשך ארבע-חמש שעות בכל פעם, מקשרים החולים למכונות שמחליפות את התפקוד הבסיסי שנופם אינו מסוגל לבצע עוד. חיים שלמים הופכים למטע מתיש בין טיפולי דיאליזה, תרופות, הגבלות תזונתיות תמורות וחוסר אפשרות טכנית ומורלית לחבן את העתיד.

בעבוד הרב יען לנו, שליח הרבי מנהל בית חב"ד במרכז הרפואי רמקא וז בצפת, המפגש עם מציאות זו לא היה יכול להישאר רק בגדר הברת המצב. "לדאוג אנשים רחוקים למכונות, זום אחרי זום, שבוע אחרי שבוע, זה דבר שנדום לך לעצור ולחשוב". משתף הרב לנו. "זה לא רק החולי הפיזי, אלא האופן שבו כל החיים נמצרים, משפחה, עבודה, שמחות - הכל מסתובב סביב לוח הזמנים של הדיאליזה".

לפני משלש חודשים, הרב לנו לא הסתפק עוד בתמיכה רוחנית וחברתית, הוא נכנס לחדר הניתוח בבית החולים כלינסון כשהוא מקבל על עצמו אחריות כבדה - לתרום כליה לאדם שמעולם לא פגש. תרומה אלטרואיסטית, ללא כל תמורה. שהעניקה חיים חדשים ליהודי בן ארבעים, שבאץ לעזוב את שידות המילואים שלו כדי לעבור טיפולי דיאליזה.

לרוב האנשים, המושג "דיאליזה" הוא מילה רחוקה ומעורפלת, אך עבור אלפי חולי כליות בישראל, זהו מציאות יסיומית של סבל וחוסר דאגות. הדיאליזה היא טיפול שמחליף את פעולת הסינן של הכליות כאשר הן מפסיקות לתפקד. במקום שהכליות יסננו את הרעלים והחומרים העודפים מהדם, עושה זאת מכונה.

כל טיפול אורך בין ארבע לחמש שעות, ומתבצע שלוש פעמים בשבוע. החולים מגיעים למרכז הדיאליזה, מתחברים למכונה באמצעות צנתר או פיטטולה (חיבור מיוחד בין עורק לווריד), ושוכבים כמעט ללא תנועה במשך כל הטיפול, אך הסבל אינו מסתיים עם סיום הטיפול. רבים מהמטופלים חווים

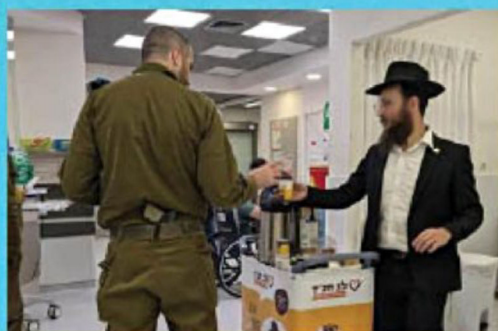
כיצד הפך רצון אישי לעזור לאדם אחד לתרומה אלטרואיסטית שהעניקה חיים חדשים ליהודי אחר?

משפחות - פתאום כל החיים שלהם מסתובבים סביב הטיפול הבא. רק מי שדאג את זה מקרוב יכול להבין את עומק הסבל.

ההחלטה לתרום כליה אינה פשוטה, ובדואי אינה מתקבלת בקלות ראש. עבור הרב לנו, המטע החל בפגישה עם מטופל דיאליזה מבית החולים וז, שהיה זקוק לתרומת כליה, "רציתי לתרום לו ישירות". מספר דו"ר לנו, "אבל לא הייתה התאמה ביולוגית בינינו".

במקום לוותר על הרעיון, פנה הרב לנו לעמותת "מתנת חיים" - ארגון המתמחה בתיאום תרומות כליה אלטרואיסטיות בישראל. "אמרתי להם שאני מוכן לתרום לכל אדם, העיקר שיהיה יהודי. לא משנה לי מי, העיקר שהתור יתקצר ושמישהו יחיה לחיים חדשים".

מרגע קבלת ההחלטה ועד לניתוח עצמו, עבר הרב לנו תהליך מקיף של בדיקות רפואיות ופסיכולוגיות שנמשך כחצי שנה. בדיקות דם, שתן, תפקוד כליות, לב, ריאות, בדיקות

לא פשוטה. כמשך לפחות שבועיים-שלושה הייתי כמעט מרותק למיטה, בלי יכולת לצאת מהבית אפילו לבית הכנסת".

לאחר שלושה ימי אשפוז, ממשיכה תקופת החלמה של בין חודש לחודשיים. במהלך התקופה הזו, אסור לתורם להרים משאות כבדים - אפילו לא ילדים קטנים או שקיות קניות. "זו התגייסות משפחתית. בלי תמיכה של המשפחה זה היה הרבה יותר קשה".

ובכל זאת, המגבלות לטווח הארוך פחות משמעותיות ממה שרבים חושבים. "המגבלה העיקרית היא לשתות הרבה", מטביר הרב לג. "בשנה הראשונה יש הגבלות מטרימות, אבל לאחר מכן החיים חוזרים כמעט לגמרי לקדמותם". כיום, שלשה חודשים לאחר הניתוח, הרב לג כבר חזר באופן מלא לפעילות השליחותית שלו בבית הרפואה ד"ר.

את כל התהליך המורכב הזה לא עבר

הרמיה שונות, ועודדת רפואיות ואתיות - כל אלה נועדו להבטיח שהתורם אכן כשיר לתרומה ושאינו עושה זאת מתוך לחץ או תמורת תשלום,

זהו תהליך ארוך ומקיף על מנת לוודא שהתורם לא ייזוק מהתהליך, ושהוא באמת מבין את המשמעות של מה שהוא עושה.

רבים מהמועמדים לתרומה נפטלים בדרך, בשל בעיות רפואיות או חששות של הוועדה האתית. אך הרב לג עבר את כל המשובות, ולפני כחודשיים וחצי הגיע הרגע המכריע - הניתוח בבילינסק.

לתורמים אלטראאיסטים, שאינם מכירים את הנחרם, מאפשרים מפגש מרגש מטפרי שעות לפני הניתוח. "זה היה רגע עוצמתי", משחזר הרב לג. "לפגוש את האדם שעומד לקבל חלק ממני, שחייו עומדים להשתנות בזכות הכליה שאני תורם".

המקבל, יהודי כבן ארבעים, היה כבר קרוב לשנה בטיפולי דיאליזה. הוא נאלץ לקטוע את שירות המילואים שלו בשל הצורך בטיפולים הקבועים. "הוא פשוט קיבל את החיים במתנה. לפני מטפרי שבועות השתתפנו בסעודת הודיה שהוא ערך, והוא כבר חזר לעבודה, לכושר, פשוט חזר לחיים".

למרות הנימה החיובית והאופטימית, חשוב להבהיר: תרומת כליה היא ניתוח משמעותי עם תקופת החלמה לא פשוטה. "לא הייתי רוצה להטעות אף אחד", מרגיש הרב לג. "ההחלמה

לעזור לתורם להרגיש בטוח.

טיפול תרומת הכליה של הרב לנג הוא למעשה חלק ממסע ארוך יותר – מסע של שליחות ועזרה לזולת שהחל דווקא ממצוקה אישית. לפני שנים אחדות, נולדה למשפחה לנג ילדה עם צרכים מיוחדים. בעקבות הלידה, הם שהו תקופה ארוכה בבתי רפואה, כמעט שנה של אשפוזים.

"בלי שתכוננו ובלי שרצינו, נכנסנו מאוד חזק לעולם הרפואי. לא מתוך בחירה, אלא מתוך כורח. אבל בתוך הקושי הזה, צמחה שליחות".

המפגש הכפרי עם עולם הרפואה הוביל את בני הווג להחלטה להקים בית חב"ד במרכז הרפואי רבקה זיו בצפת. "הבנו, אם כבר נגזר עלינו להכיר את העולם הזה, בואו נצל את זה לטובה", מסביר הרב לנג.

כיום, בית חב"ד במרכז הרפואי זיו מהווה מעטפת תמיכה רחבה לכל מי שנוקד לאשפוז. הם מפעילים עמדת תפילין בקומת הכניסה, עגלת קפה ועוגיות שמסחובת במחלקות. חדרי אירוח למשפחות מאושפדים, וסעודות שבת חגיגיות למלורים ולמטופלים.

"ראינו איך שבת בבית רפואה יכולה להיות חוויה מדכאת", אומר הרב לנג. "אז החלטנו להפוך את זה לחוויה חיובית, עם תפילות, סעודות משותפות, ואחירה משפחתית".

הרב לנג מדגיש שמטרתו בשיח הטיפול היא להעלות מודעות. "אני רוצה שאנשים יבינו שתרומת כליה היא אפשרית, ושהיא משנה חיים באופן דרמטי".

הוא מודע לכך שלא כל אחד יכול או צריך לתרום כליה. "אבל כל אחד יכול לתרום משהו", הוא מדגיש. "אם זו עזרה למשפחה של תורם בתקופת ההחלמה, אם זה ביקור חולים, ואם זה פשוט להפיץ את המודעות בנושא".

בעולם שבו לעיתים נדמה שהאינדיבידואליזם גובר על הערכות ההדדיות, סיפורו של הרב לנג הוא תזכורת מרגשת לכוחה של הנתינה, כפי שהוא עצמו אומר, "כשאתה נותן, אתה מגלה שקיבלת הרבה יותר ממה שנתת".

למידע נוסף על תרומת כליה ועל הליווי שמציעה עמותת "מתנת חיים", ניתן לפנות לאתר העמותה או להתקשר למשרדי העמותה בטלפון: 02-5000755

"אם כבר נגזר עלינו להכיר את העולם הזה, בואו נצל את זה לטובה"

הרב לנג לבדו. עמותת "מתנת חיים", שהוקמה על ידי הרב ישעיהו הכר ז"ל (בעצמו מושחל כליה), מלווה כל תורם פוטנציאלי לאורך כל הדרך. "הם צמודים אליך לכל אורך התהליך, מקצים לך חונן – אדם שכבר תרם כליה בעבר ויכול להדריך אותך בכל שלב".

העמותה מארגנת מפגשי Zoom עם רופאים, פדיונרפיסטים ואנשי מקצוע אחרים, כדי לתת לתורמים את כל המידע הדרוש. במהלך האשפוז ביקרה גם הרבנית רחלי הכר, אלמנתו של מייסד העמותה, את הרב לנג.

"בלי הליווי של מתנת חיים, התהליך היה הרבה יותר מפחיד ומורכב." מודה הרב לנג. "הם יודעים בדיוק מה צריך בכל שלב, ואיך